

EDMUND VALTMAN

Edmund Valtman on sündinud 31. mail 1914. aastal Tallinnas.

Edmund Valtman alustas kooliteed Westholmis, seejärel õppis mõnda aega Türil. Aastail 1927 ja 1928 jätkus Edmund Valtmani koolitee Viljandis Adamsoni koolis, 1929. ja 1930. aastal õppis ta Viljandi Maagümnaasiumis.

Esimese Edmund Valtmani karikatuuri avaldas ajakiri "Laste Rõõm" 1931. aasta 31. mail. 1930. aastal oli Valtman tagasi Tallinnas ja jätkas õpinguid Gustav Adolfi gümnaasiumis. Peale Gustav Adolfi gümnaasiumi lõpetamist 1934. aastal õppis joonistamist ja maalimist R. Nymani ja F. Sannamehe ateljees. 1940. aasta kevadel tuli ta taas Viljandisse ning töötas joonestajana 4. diviisi staabis, Viljandi linnavalitsuses ja maavalitsuses tehes samaaegselt vabakutselise karikaturistina kaastööd ajalehtedele ja ajakirjadele.

1942-1944 õppis Valtman Tallinna Rakenduskunsti Koolis ja oli karikaturist väljaannete "Eesti Sõna" ja "Maa Sõna" juures.

1944. aastal lahkus ta koos oma naise Helmiga Eestist. Aastad 1944-1949 möödusid peamiselt Geislingeni põgenikelaagris Saksamaal. 1945. aastal Geislingeris D.P. laagris asutatud „Eesti Post“ juures töötas ta karikaturistina. Tegi kaastööd ajakirjadele „Pildi Post“, „Life“, „Kõverpeegel“ ja teistele väljaannetele. Samaaegselt illustreeris mitmeid lasteraamatuid. Koos teiste eesti kunstnikega esines maalidega näitustel Stuttgardis, Oldenburgis, Baden-Badenis, Amsterdams, Kopenhaagenis ja Rootsis.

1949. aastal emigreerusid Valtmanid USA-sse. 1951. aastal asusid nad elama Hartfordi, kus Edmund Valtmanist sai «The Hartford Timesi» karikaturist.

Kutsealase tunnustusena on Valtman saanud USA tunnustatuima ajakirjanduspreemia, Pulitzeri auhinna, poliitilise karikatuuri alal 1962. aastal. Samal aastal sai ta National Cartoonist Society poolt auhinnaks T-square hõbeplaadiga. Edmund Valtman on saanud veel National Safety Council auhinna 1958. aastal ja Gannett Newspapers' Frank Trippi nimelise auhinna 1963. aastal. Greater Hartford Chamber of Commerce poolt omistati Valtmanile 1962. aastal Charter Oak Leadership Medal.

Valtmani karikatuure ilmus aastate jooksul „Vaba Eesti Sõnas“, „New York Times'is“, „Washington Post'is“ ning teistes lehtedes ja ajakirjades. Kuuekümnendatel aastatel levitas Valtmani karikatuure Tarantel Press Lääne Berliinis ja neid ilmus tol perioodil kõigil viiel kontinendil. Tema lühibiograafia on ära toonud „Who's Who in America“ ja Who's Who in American Art“. Tema karikatuure on ilmunud raamatutes „The Best Editorial Cartoons 1972-1979“, „The Ungentlemanly Art“, „A Cartoon History of United States Foreign Policy“, „International Salon of Cartoons“ kataloogides ja teistes väljaannetes.

Peale Hartford Times'i sulgemist 1975. aastal jätkas Valtman vabakutselise karikaturistina. Samaaegselt alustas ta graafikaõpinguid Hartfordi Ülikooli Kunstikoolis ja on pidevalt esinenud graafiliste töödega näitustel. Graafika alal on Valtman saanud järgmised auhinnad: Helen Hazelton Graphic Award 1983, Wintonbury Art League Graphic Award 1984, Old Lyme Workshop Award 1985.

Tegevliikmena kuulus E.Valtman Association of American Editoorial Cartoonists; asutava liikmena (1957), National Cartoonists Society, Connecticut Academy of Fine Arts, Canton Artists Guild, West Hartford Art League, Eesti Kultuurifond Ameerika Ühendriikides.

2002. aastal asutas Edmund Valtman Sihtasutuse Eesti Rahvuskultuuri Fond juures oma abikaasa Helmi Valtmani mälestuse jäädvustamiseks Helmi Valtmani fondi Eesti Muusikaakadeemia klaveri eriala üliõpilaste toetamiseks ja Edmund Valtmani fondi Eesti Kunstiakadeemia graafika eriala üliõpilaste toetamiseks.

Edmund Valtman suri 2005. aasta 12. jaanuaril Ameerika Ühendriikides.